

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 16 maja 2022 r.

Poz. 3423

Podpisany przez:
Iwona Andruszkiewicz
Data: 2022-05-16 11:19:30

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.26.2022 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 13 maja 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 i 583) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLI/318/2022 Rady Miejskiej w Krzanowicach z dnia 5 kwietnia 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w Gminie Krzanowice – Etap I, w następującej części:

- w § 5 ust. 1 w zakresie oznaczenia: "6MN"
- na rysunku planu w zakresie terenu oznaczonego symbolem 6MN.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym*, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej *ustawy* uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 5 kwietnia 2022 r. Rada Miejska w Krzanowicach podjęła uchwałę w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w Gminie Krzanowice – Etap I*.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* w dniu 13 kwietnia 2022 r. Rada Miejska w Krzanowicach przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr XLI/318/2022 z dnia 5 kwietnia 2022 r., a w dniu 26 kwietnia 2022 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 9 maja 2022 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie.

W myśl art. 3 ustawy z dnia 3 stycznia 1959 r. *o cmentarzach i chowaniu zmarłych* (t.j.: Dz. U. z 2020 r., poz. 1947) cmentarze zakłada się i rozszerza na terenach określonych w planach zagospodarowania przestrzennego. Cmentarze zgodnie z przepisami obowiązującego prawa, winny być lokalizowane na ogrodzonym terenie, odpowiednim pod względem sanitarnym. W myśl postanowień rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. *w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze* (Dz. U. z 1959 r. Nr 52, poz. 315), teren pod cmentarz powinien być lokalizowany w sposób wykluczający możliwość szkodliwego wpływu cmentarza na otoczenie. Odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być

zmniejszona do 50 pod warunkiem, że teren w granicach od 50 m do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociagową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone, o czym stanowi § 3 ust. 1 przywołanego *rozporządzenia* Ministra Gospodarki Komunalnej.

Jak z powyższego wynika, wyznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego tereny cmentarzy podlegają rygorystycznym wymaganiom, ze względu na sformułowane w przepisach szczególne uwarunkowania, jakie powinny spełniać tereny przeznaczone pod cmentarz.

Organy gminy lokalizujące na danym terenie cmentarz winny zatem w planach miejscowych tak sytuować tereny cmentarzy, aby zabezpieczyć spełnienie wymogów dotyczących ich lokalizacji. Cmentarz winien być zlokalizowany tak, aby w odległości co najmniej 50 m od jego granic nie było żadnych obiektów wskazanych w § 3 ust. 1 cytowanego *rozporządzenia*.

Przyjęta w § 1 ust. 1 ww. *rozporządzenia* Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 zasada, nakazująca lokalizowanie cmentarzy z uwzględnieniem konieczności wykluczenia wywierania szkodliwego wpływu cmentarza na otoczenie dowodzi, że uregulowania dotyczące odległości cmentarza m.in. od zabudowań mieszkalnych („stref ochronnych cmentarzy”), ujęte w § 3 mają na celu zapewnienie ochronnej strefy sanitarnej pomiędzy cmentarzem a zabudową mieszkalną.

W orzecznictwie przyjmuje się, że przepisy *ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych* oraz *rozporządzenia* wykonawczego Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. mają na celu zagwarantowanie zachowania odpowiednich odległości od projektowanych cmentarzy niezależnie od tego czy w pierwszej kolejności powstanie cmentarz czy też zabudowa na pobliskich terenach (zob. wyrok NSA z dnia 27 października 2011 r., sygn. II OSK 1623/11). Zakres normowania § 3 *rozporządzenia* odnosi się przy tym nie tylko do cmentarzy nowobudowanych, ale również do istniejących, a także do lokalizowanej w ich sąsiedztwie zabudowy (zob. wyroki NSA: z dnia 27 maja 2014 r., sygn. II OSK 3047/12; z dnia 18 grudnia 2012 r., sygn. II OSK 1518/11). Celem wydania *rozporządzenia*, zgodnie z przepisem upoważniającym art. 5 ust. 3 *ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych*, było m.in. określenie „szerokości pasów izolujących teren cmentarny od innych terenów, a w szczególności terenów mieszkaniowych”. Wykładnia celowościowa tego przepisu *ustawy* prowadzi do wniosku, że przepisy *rozporządzenia* określają zarówno w jakiej odległości od innych terenów, w tym terenów zabudowy mieszkaniowej mogą być lokalizowane nowe cmentarze, jak i w jakiej odległości od istniejących cmentarzy może być lokalizowana inna zabudowa, w tym zabudowa mieszkaniowa (zob. wyroki NSA z dnia 14 października 2014 r., sygn. II OSK 823/13, z dnia 9 lutego 2017 r., sygn. II OSK 1362/15).

W § 5 ust. 1 uchwały wyznaczono m. in. teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczony symbolem 6MN, a w pkt 1 tej jednostki redakcyjnej ustalono przeznaczenie podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Z kolei w § 5 ust. 1 pkt. 2 lit. a określono przeznaczenie dopuszczalne - usługi podstawowe. Zgodnie z definicją zawartą w § 2 ust. 1 pkt 10 przez usługi podstawowe należy rozumieć usługi związane z zabezpieczeniem codziennych potrzeb mieszkańców, tj. usługi handlu detalicznego, **usługi gastronomii**, nie kolidujące z funkcją podstawową terenu.

Na rysunku stanowiącym załącznik Nr 7 do uchwały Nr XLI/318/2022 wskazano teren oznaczony symbolem 6MN. Jest on niemal w całości położony w granicy strefy sanitarnej od cmentarza – 50 m, która oznaczona jest na rysunku planu fioletową linią ze znacznikami. Na tym terenie zlokalizowany jest budynek mieszkalny. Sam teren cmentarza zlokalizowany jest poza granicami przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. ,

W złożonych wyjaśnieniach gmina wskazuje, że przedmiotowy plan miejscowy utrzymuje przeznaczenie terenu, zgodne z przeznaczeniem ustalonym w obecnie obowiązującym planie miejscowym (teren MN). Ponadto, w tym terenie jest zlokalizowany istniejący budynek mieszkalny. Strefa sanitarna od cmentarza została oznaczona prawidłowo, jako element informacyjny planu miejscowego. Zgodnie z § 7 wyżej przywołanego *rozporządzenia* przepisów niniejszego *rozporządzenia* nie stosuje się do cmentarzy już istniejących, jeżeli ich zastosowanie uniemożliwiałoby korzystanie z cmentarza, a właściwy powiatowy (miejski, dzielnicowy) inspektor sanitarny nie sprzeciwia się dalszemu korzystaniu z tego cmentarza.

Wojewoda przyjął do wiadomości wyjaśnienia gminy jednak ich nie podziela. W pierwszej kolejności należy wskazać, że zapisy uchwały nie wykluczają możliwości lokalizacji nowej zabudowy na terenie 6MN, a na rysunku wskazano obszar ograniczony nieprzekraczalną linią zabudowy, na którym zgodnie z ustaleniami planu można sytuować zabudowę. Po drugie organ nadzoru nie kwestionuje prawidłowości wskazania strefy sanitarnej od cmentarza.

Dodatkowo nie sposób zgodzić się z interpretacją powołanego §7 rozporządzenia, polegającą na ograniczeniu stosowania § 3 rozporządzenia wyłącznie do lokalizacji nowych cmentarzy, a nie zabudowy mieszkaniowej (zob. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24 lutego 2022 r. syng. akt II SA/Go 986/21). Ograniczenia dotyczące zabudowy wynikają wprost z § 3 *rozporządzenia* i zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 9 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* organ uchwałodawczy zobowiązany jest do ich uwzględnienia.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionego naruszenia, uchwała Rady Miejskiej w Krzanowicach Nr XLI/318/2022 z 5 kwietnia 2022 r. w *sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w Gminie Krzanowice – Etap I*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Krzanowicach rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia Radzie Miejskiej w Krzanowicach.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.